
Самодивски пѣсни

1.

Отъ дѣбравитѣ тъмни, изъ пещеритѣ
дълбоки — ида!
Чакамъ лунния сѣрпъ, тъмни коси да развѣя
и при тебъ да дойда, овчарьо!
Очитѣ ти сж две сини езера,
Тѣлото ти — бѣлъ снѣгъ въ полето,
Коситѣ черни, ластовично крило,
разпиляни отъ вѣтъръ и буря.
Устни пурпуръ — аленъ макъ.
Горя и изгарямъ, овчарьо!
Смъртъта ме чака безъ тебе.